

Het verhaal van Juliette & Mariëtte

De "making off":

Kijken naar ons eigen kijk- en luisterverhaal:

Begeleiding:

Carmen, Lien, Lieve, Lindsay, Natasha, Sabine

Met de stemmen van

Ali, Amber, Boy, Brent, Branco, Charona, Igor,
Lobke, Margaux, Pieter, Wout

Verhaallijn:

Lindsay, met toevoegingen van het team

Tekeningen:

Carmen

Regie geluidsopname:

Natasha

Montage:

Lindsay

BOKDV Mezenestje
Bergemeersenstraat 114
9300 Aalst

Ergens in een land hier heel dichtbij leefde Juliette. Juliette was een prinses, maar niet zo eentje in een roze jurk en met een glinsterende kroon. Nee, Juliette is stoer! Het liefst van al draagt ze een jeans, want dat ziet er hip uit.

In de keuken van het kasteel waar Juliette woont stond papa te poetsen. Papa was de koning van het land en had het dus vaak heel druk. Om een beetje te ontspannen deed de koning dan ook niets liever dan een beetje te poetsen en een potje te koken. Net zoals vandaag dus. Hij was wat aan het vegen en ondertussen rook Juliette de gebakken spruitjes tot in haar kamer!

'Mmmm, lekker, spruitjes!'

Dat was nu net het lievelingseten van de prinses.

'Etenstijd!'

Juliette liep snel naar beneden en ging aan tafel zitten. Ondertussen deed papa wat hondenbrokken in een kommetje. Niet voor zichzelf hoor, en ook niet voor de hond. Die hondenbrokjes waren voor Pardon, de huisdierdraak van Juliette. Pardon dankte zijn naam aan het feit dat hij steeds boertjes moest laten. Hij kon er niets aan doen, maar telkens ontsnapte er een vuurwolkje.

Iedereen at zijn bordje leeg, en papa vertelde Juliette dat Pardon zijn dagelijkse wandeling nog niet had gedaan. Dus vertrok Juliette na het eten op wandeling met haar draak. De koning waarschuwde zijn dochter nog snel :

*'Ga tijdens het wandelen het bos niet uit hoor,
Juliette! Want voor je het weet verdwaal je en
raak je niet meer thuis!'*

Juliette knikte en vertrok.

Juliette was al een eindje aan het wandelen toen ze de rand van het bos zag. Alles zag er zo spannend uit buiten het bos.

Zag ze daar in de verte nu geen ijskarretje rijden?

Juliette keek eens rond zich en zag niemand lopen. Ze besloot dan maar om stiekem met Pardon uit het bos te gaan. Ze wandelde en wandelde, maar kwam geen ijskar tegen. Integendeel, ze kwam helemaal niets tegen! Ze had er al lang spijt van dat ze niet naar papa had geluisterd want nu wist ze eigenlijk niet meer waar ze was en Pardon was moe van al dat stappen.

Helemaal verdwaald en uitgeput gingen Juliette en Pardon op een bankje zitten. Even later kwam er gelukkig iemand voorbij.

'Hallo! Zijn jullie verdwaald of zo? Het is de eerste keer dat ik hier iemand zie zitten!

Wat een coole draak heb jij!'

Het was Mariëtte. Zij was een ridderin. Dat is zoals een ridder, maar dan een meisje. Ze was heel sterk en ze kon als de beste slechteriken verslaan.

Maar Mariëtte was geen ridder op een paard, en ook niet op een ezel. Mariëtte had een giraf om op te rijden! Alsof dat nog niet speciaal genoeg was, had Raf (want zo heette de giraf) geen vlekken. Neen, Raf had strepen! Strepen zoals een zebra.

Nja, ik denk niet dat ik de weg nog kan terugvinden...'

zei Juliette tegen Mariette.

'Ik loop hier nu al lang rond met mijn draak
Pardon, maar het lukt ons niet om naar huis te
geraken. Weet jij soms de weg niet naar het
kasteel van de koning?'

'De koning?! Woon jij daar dan? Ben jij een
prinses misschien?'

Mariëtte kon haar oren niet geloven. De prinses
zat hier zomaar op een bankje! Mariëtte had
eigenlijk nog nooit zo'n stoere prinses gezien,
maar ze vond haar wel een heel mooi meisje!
Eigenlijk vond ze Juliette het mooiste meisje dat
ze ooit al gezien had.

'Natuurlijk weet ik de weg naar het kasteel!'
zei Mariëtte.

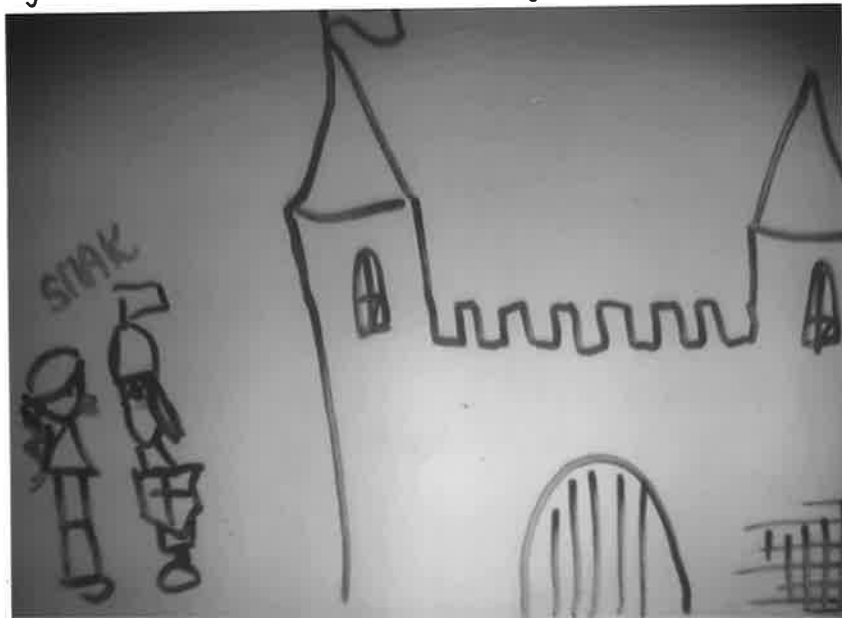
'Ik zal het je laten zien.'

En dus reed Mariëtte op haar giraf als eerste, en
volgde prinses Juliette met haar draak.

Even later kwamen ze aan bij het kasteel.
Juliette was zo blij om terug thuis te zijn, dat ze
ridderin Mariëtte een dikke zoen gaf als
bedankje! Mariëtte was heel blij dat ze een kusje
had gekregen.

Een paar weken later waren de twee dan ook heel erg verliefd op elkaar. Ze deden de leukste dingen samen! Ze gingen ijsjes eten, speelden gezelschapsspelletjes en vertelden elkaar mopjes. Kortom, ze konden echt niet meer zonder elkaar. En wat het beste van al was? Raf de giraf en Pardon de draak, die waren ook verliefd op elkaar! Er was alleen één klein probleempje. Door de boertjes van Pardon, vlogen de haren van Raf steeds in brand! Dus had die alleen nog maar een paar kleine plukjes haar over. Maar Raf vond dat helemaal niet erg, want buiten de boertjes vond hij het heel leuk om samen te zijn met Pardon.

Maar op een dag was het uit met de pret. De koning zag dat Juliette alleen nog maar speelde en leuke dingen deed, en hij vond dat het nu wel gedaan mocht zijn met al dat spelen. Het was maar eens tijd dat Juliette aan het werk ging! Want zij moest nu eenmaal later koningin worden, en dat leer je natuurlijk niet zo snel. En dus riep de koning zijn dochter bij zich.

'Juliette, het word tijd dat je eindelijk eens begint te leren hoe je later een koningin moet zijn. Je hebt nog veel boeken die je moet instuderen, en je gaat best ook elke dag naar de koninginnenles. Je zal dus geen tijd meer hebben om zoveel te spelen!'

Juliette werd boos. Ze werd heel boos! Geen tijd om te spelen? Dan kon ze niet meer samen spelen met Mariëtte!

En Pardon dan? Die kon ook niet meer spelen met Raf! Dat kon haar papa toch niet menen? Moest ze nu echt naar die stomme koninginnenschool gaan?!

'Pffffff, stomme les! Ik wil helemaal geen koningin worden, ik wil fietsenmaakster worden.' riep Juliette luid, en ze liep naar haar kamer.

Maar papa is de koning, en alles wat hij zegt moet gebeuren. En zo kwam het dus dat Juliette de volgende dag al meteen in de koninginnenles zat. Ze leerde er van alles over koningin worden, maar ze vond er helemaal niets leuk aan!

'Ik wil helemaal niet leren hoe je koningin wordt, ik wil leren hoe ik fietsen kan herstellen!'

'Oh',

zei de juf,

'is dat zo?'

Juliette was blij dat er eindelijk iemand naar haar luisterde. Ze legde uit wat er gebeurd was, en dat ze liever fietsenmaakster zou worden.

De juf begreep Juliette, en beloofde haar dat ze eens met de koning zou praten.

Zo gezegd, zo gedaan. De volgende dag mocht de koning op bezoek komen bij de juf.

'Meneer de koning. Sorry, maar uw dochter heeft helemaal geen interesse in koninginnen en hoe je een koningin moet zijn. Ze wil liever fietsenmaakster worden en ik vind dat ze eigenlijk zelf zou mogen kiezen wat ze wil worden.'

De koning schrok, en werd een beetje boos.

'Fietsenmaakster?! Maar mevrouw, wie moet er dan koningin worden later? Ik kan toch niet zomaar een nieuwe koningin toveren hé!'

De juf knikte, en begreep wel waarom de koning boos was. Maar ze zei dat ze wel een oplossing zou vinden. Ze namen afscheid, en de koning ging terug naar zijn kasteel.

Een weekje later stak er een briefje in de brievenbus :

Beste Koning, beste Juliette,

Zoals beloofd heb ik een goede oplossing gevonden voor jullie problemen.

Eerst en vooral kan ik zeggen dat Juliette volgende week kan starten op de fietsenmaakerschool.

Ik heb haar ingeschreven en haar boeken gekocht.

Ik stuur ze nog wel op met de post.

Wie er dan de nieuwe koningin zal worden vragen jullie zich af?

Simpel!

Aangezien Juliette en Mariëtte verliefd zijn, kunnen ze later trouwen?

En ik heb met Mariëtte gebeld, zij zou het heel erg fijn vinden om de nieuwe koningin te worden!

Groetjes,

De Juf.

En zo gebeurde het, enkele jaren later.

Juliette was een hele goeie fietsenmaakster geworden, en alle mensen uit het land wilden hun fiets bij haar laten herstellen. Ze was ondertussen al getrouwd met Mariëtte. Die was trouwens een fantastische koningin geworden. Ze zorgde goed voor haar volk, en gaf iedereen elke woensdag een fruitbrochette cadeau! De mensen hadden nog nooit zo'n leuke koningin gehad. Raf en Pardon trouwden ook, en kregen drie prachtige drakengirafjes met streepjes!

En de koning? Die was ook gelukkig, want zijn probleem was opgelost en zijn fiets was nooit meer stuk!

EINDE.

Het kijk- en luisterverhaal van Juliette en Mariette

door BOKDV Mezennestje

Begeleiding:	Carmen, Lien, Liesbeth, Lieve, Lindsay, Natasha, Sabine
Stemmen van	Ali, Amber, Boy, Brent, Branco, Charona, Igor, Lobke, Margaux, Pieter, Wout
Verhaallijn:	Lindsay, met toevoegingen van het team
Tekeningen:	Carmen
Geluidsregie:	Natasha
Montage:	Lindsay

BOKDV Mezennestje is de buitenschoolse opvang van het Mezennestje. We organiseren voor- en naschoolse opvang voor kinderen van 3 tot 12 jaar en vakantieopvang voor kinderen tot en met het tweede leerjaar. Onze 40 opvangplaatsen worden gerealiseerd door een enthousiast team van 7 begeleidsters die één doel voor ogen houden: alle kinderen een fijne tijd bezorgen in een warme en veilige omgeving. In onze opvang zijn alle kinderen welkom, ongeacht hun beperkingen, mogelijkheden, afkomst en achtergrond.

Dit kijk- en luisterverhaal kwam tot stand naar aanleiding van de wedstrijd bij de 'Week van de buitenschoolse opvang 2014: Hokus Sprookus' van het Vlaams Platform Buitenschoolse Opvang. Ook het kwartaalthema van onze organisatie (licht en donker) komt er mee in aan bod door het werken met een projector.

Het verhaal is een niet-traditioneel sprookje dat een boodschap brengt die in onze opvang erg belangrijk is: iedereen moet zichzelf kunnen zijn. Naast een (voor)leesboekje, maakten we ook een soort tekenfilm waarin het verhaal audiovisueel wordt voorgesteld. Het resultaat is een product waar we nog jaren van kunnen genieten. De kinderen werden bovendien betrokken bij het maken van dit kijk- en luisterverhaal. Het was een fijn proces!